

de westvlaamse varkensteelt

De toestand

De structuur van onze Belgische landbouw wordt de laatste jaren gekenmerkt door een teruggang van het aantal bedrijven; anderzijds neemt de gemiddelde bedrijfs grootte jaarlijks toe met 2 %. Op dit kleiner wordende aantal landbouwbedrijven met een grotere bedrijfsoppervlakte, kent de varkenshouderij een groeiende belangstelling. Volgens de gegevens van de landbouwtelling, uitgevoerd door het N.I.S., daalde het aantal getelde bedrijven in West-Vlaanderen van 1-1-64 tot 15-12-64 met 800 eenheden; voor gans het Rijk daalde dit aantal in dezelfde periode met 1.411 eenheden. Het aantal bedrijven waar varkens gehouden worden, steeg in die zelfde tijdspanne met

192 eenheden voor West-Vlaanderen en met 1.687 voor het Rijk. Op 1-1-64 werden in West-Vlaanderen varkens gehouden op 20.614 bedrijven. Het totaal aantal landbouwbedrijven in onze provincie bedroeg 29.143; anders uitgedrukt waren er 70,7 % van de Westvlaamse bedrijven die op 1-1-64 varkens hielden; voor het Rijk bedroeg dit 52,9 %. Deze toestand veranderde in de loop van het jaar 1964 aldus dat op 15-12-64 varkens gehouden werden op 20.806 bedrijven voor een totaal van 28.343 getelde bedrijven of 73,4 %, tegenover 54 % voor gans België (tabel 1). De stijgende belangstelling voor de varkensteelt deed zich dus voor in gans het land, doch voor West-Vlaanderen was deze stijging gevoelig sterker.

1. Evolutie van de belangstelling voor varkenshouderij op de landbouwbedrijven in West-Vlaanderen in vergelijking met het Rijk.

Bron : N.I.S.

	West-Vlaanderen			Het Rijk		
	Telling 1-1-64	Telling 15-12-64	Evolutie	Telling 1-1-64	Telling 15-12-64	Evolutie
Totaal aantal getelde bedrijven	29.143	28.343	— 800	209.475	208.064	— 1.411
Bedrijven met varkens	20.614	20.806	+ 192	110.823	112.510	+ 1.687
% van totaal	70,7 %	73,4 %	+ 2,7 %	52,9 %	54 %	+ 1,1 %
Bedrijven met fokzeugen	14.614	14.788	+ 174	54.378	56.014	+ 1.636
% van totaal	50,2 %	52,2 %	+ 2 %	25,9 %	26,9 %	+ 1 %

Uit tabel 1 blijkt ook nog dat 18,5 % van de bedrijven die in ons land varkens houden, gelegen zijn in West-Vlaanderen, en dat deze verhouding stijgt tot 26,4 % voor de bedrijven met fokzeugen. De varkenshouderij is dus zeer belangrijk voor de West-vlaamse Landbouw.

Het jaar 1965 werd aldus ingezet met een groeiende interesse voor de varkensteelt op onze landbouw-bedrijven. De evolutie van de varkensstapel kende een gelijkaardig verloop (tabel 2).

2. Evolutie van de varkensstapel tijdens de drie laatste jaren.

Bron : N.I.S.

Telling van	1-1-63	1-1-64	15-12-64
West-Vlaanderen :			
— aantal biggen	154.754	122.435	154.140
— aantal fokzeugen	71.620	64.651	71.645
— aantal mestvarkens tot 6 md	136.315	114.250	117.733
Totale varkensstapel W.-VI.	575.249	481.059	543.437
Totale varkensstapel v. h. Rijk	1.858.927	1.562.925	1.745.336

Bij het begin van het jaar 1965 bedroeg de totale Westvlaamse varkensstapel 543.437 stuks ; de varkensstapel van België bereikte 1.745.336 stuks. Dit betekent dat 31,1 % van de nationale varkensstapel in West-Vlaanderen gehouden wordt.

Na een inzinking doorgemaakt te hebben tijdens het jaar 1963, welke het gevolg was van de lage prijzen tijdens het jaar 1962, kende de varkenshouderij stilaan een heropflakking, welke hedendaags nog toeneemt. Inderdaad de eerste uitslagen van de landbouwtelling van 15 december 1965 geven een totale varkensstapel voor het Rijk van 1.885.042, terwijl de steekproef uitgevoerd op 1 maart 1966 nog een verdere stijging aantoont, met een totaal van 2.090.889 stuks.

De waarde van de varkensvleesproduktie toont eveneens het belang aan van de varkensteelt voor de landbouwer. In het jaar 1963¹ bedroeg de waarde van de varkensvleesproduktie in ons land circa 8,9 miljard franken. De waarde van de totale dierlijke produktie bedroeg 38 miljard en de algemene totale

landbouwproduktie beliep 60 miljard frank. Het aandeel van de varkensvleesproduktie in de waarde van de totale Belgische landbouwproduktie bedroeg dus 14,69 %. Aangezien er geen streekstudie gemaakt werd omtrent het belang van de verschillende sectoren van de landbouw, kunnen wij het juiste aandeel van de varkensvleesproduktie in de totale West-vlaamse landbouwproduktie niet weergeven. Hoger aangehaalde statistieken tonen echter aan dat West-Vlaanderen 18,5 % van de bedrijven bezit, welke in ons land varkens houden, dat de varkensstapel op deze bedrijven 31,1 % bedraagt van de nationale varkensstapel, en dat in West-Vlaanderen varkens worden gehouden op 73,4 % van de landbouwbedrijven. Indien het aandeel van de varkensvleesproduktie in België 14,69 % bedraagt van de totale waarde der landbouwproduktie, dan mogen wij gerust aannemen dat deze verhouding in West-Vlaanderen zeker bereikt of overschreden wordt.

Deze cijfers tonen in elk geval duidelijk aan dat de varkensfokkerij onmisbaar is voor de leefbaarheid van de Westvlaamse landbouw.

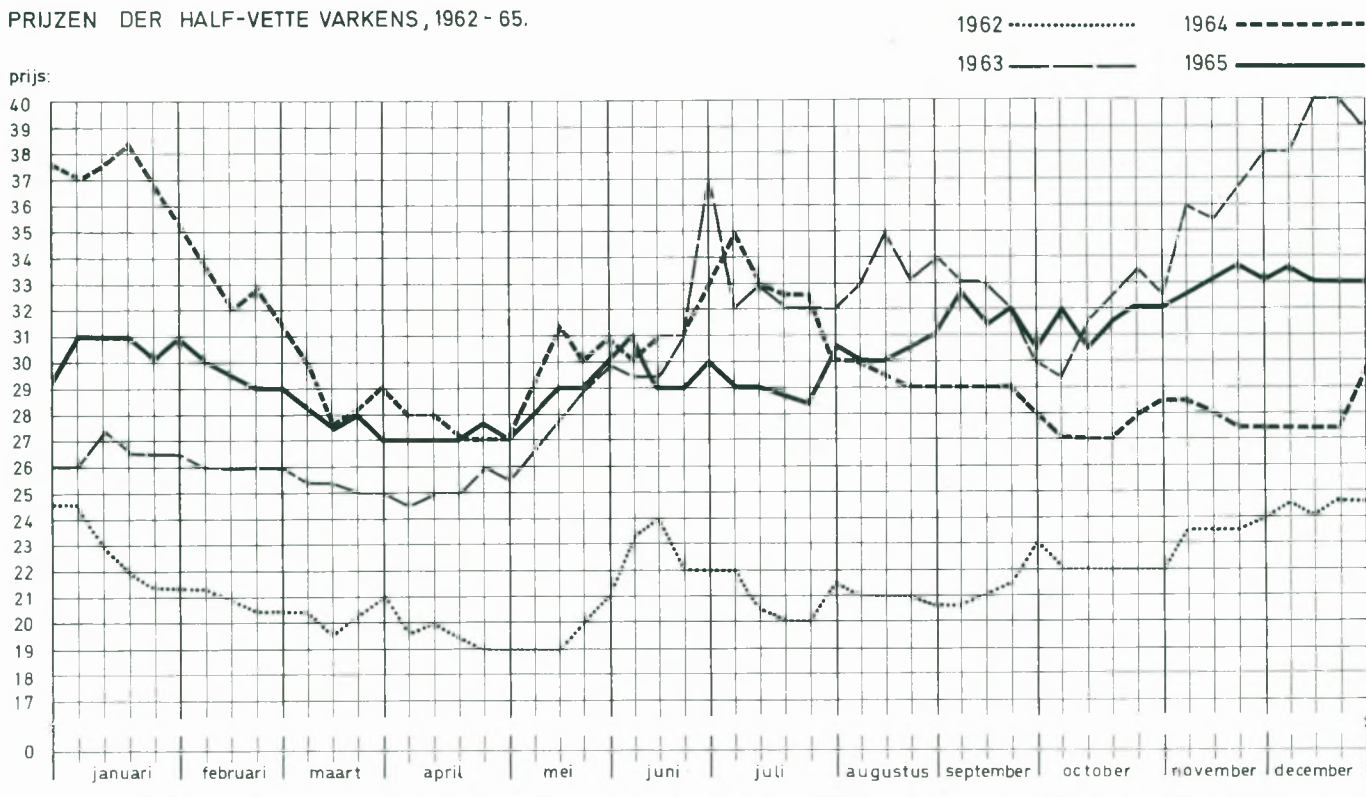
Tijdens het jaar 1965 bleven de prijzen voor slachtvarkens vrij regelmatig, zonder grote schommelingen. De laagste prijzen werden genoteerd in de maand april ; deze lagen toen voor de half-vette varkens rond de 27 F op voet. De maand december van het jaar 1965 kende de hoogste prijzen van het jaar, welke alsdan de 33 F op voet bereikten voor de half-vette varkens. Wanneer deze prijzen voor de categorie der half-vette varkens op voet, week na week genoteerd op de markt van Anderlecht, in bijgevoegde grafiek worden uitgezet voor de vier laatste jaren, krijgen wij een duidelijk beeld van de prijenschommelingen. De hoge top van begin 1964 werd dus niet meer bereikt, doch anderzijds bleven wij ook gespaard van grote inzinkingen zoals dit in 1962 het geval was.

De Brugse Vleesveiling (B.V.V.)

Een nieuw initiatief op de Belgische vleesvarkensmarkt is de koöperatieve verkoop van slachtvarkens op de Brugse Vleesveiling. Deze veiling werd, onder de vorm van samenwerkende vennootschap gesticht door enkele mesters die de noodzaak aanvoelen om een meer verantwoorde afzetmethode voor hun slachtvarkens tot stand te brengen. De huidige gevestigde varkenshandel betaalt doorgaans een gemiddelde prijs voor de varkens op voet. Een betalingsmethode naar kwaliteit wordt in de praktijk niet toegepast. Het is duidelijk dat deze handelwijze niet erg stimulerend kan werken voor de kwaliteitsverbetering der varkens.

¹ L.E.I. : Evolutie van de Land- en Tuinbouweconomie, Nr. 33, mei 1965.

PRIJZEN DER HALF-VETTE VARKENS, 1962 - 65.

Op de Brugse Vleesveiling worden de varkens, na het slachten, beoordeeld en in diverse reeksen gerangschikt. Deze reeksen zijn de volgende :

- E en AA : extra vleesvarkens,
- A 1, A 2 en B 1 : vleesvarkens,
- B 2, C 1 en C 2 : half-vette varkens,
- A 3, B 3 en C 3 : vette varkens,

De toekenning van het praedicaat A, B of C hangt af van de gevleesdheid der dieren ; de cijfers 1, 2 en 3 bepalen de mindere of meerdere vettoestand.

De verkoop gebeurt onmiddellijk na deze rangschikking, op openbare zitting en bij opbod. De eerste veiling ging door op 27 juli 1965. Op het einde van 1965, dus na vijf maand werking, werden 15.064 varkens geveild en verkocht. Al deze varkens werden in de hogergenoemde kwaliteitsklassen gerangschikt. De uitslag van deze rangschikking was bijzonder bevredigend, zoals blijkt uit hiernavolgende verhoudingen :

E en AA : 4,91 % der aangevoerde varkens ;
 A 1, A 2 en B 1 : 61,55 % der aangevoerde varkens ;
 overige klassen : 33,54 % der aangevoerde varkens.

Wanneer men de eerste twee groepen samen neemt, bekomt men 66,46 %, hetzij twee derde van de aanvoer, welke bij de zeer goede varkens mag gerekend worden. Dit resultaat is zeer gunstig, zowel voor de producent als voor de koper.

Het gemiddeld geslacht gewicht van al de varkens bedroeg 79,554 kg. Dit mag aangezien worden als een ideaal gemiddelde ; het komt overeen met een levend gewicht van ongeveer 100 kg. Op de eerste veiling bedroeg het gemiddeld gewicht 84,090 kg. Gedurende de daaropvolgende veilingen is dit gewicht geleidelijk gedaald ; sinds half oktober kwam het gemiddeld geslacht gewicht niet meer boven de 80 kg. Dit bewijst dat de producenten zich zeer vlug weten aan te passen, tengevolge van de veel hogere prijzen die betaald worden voor de betere categorieën.

Het blijkt immers dat zwaardere varkens meer vet vertonen en in een lagere klasse terecht komen, dus lagere prijzen behalen. Het gemiddeld gewicht van de categorieën A 3, B 3 en C 3 (dus de vette varkens) toont dit duidelijk aan :

	Gemiddeld geslacht gewicht	Gemiddeld gewicht op voet
A 3	87,6 kg.	109,5 kg.
B 3	88,4 kg.	110,5 kg.
C 3	89,1 kg.	111,4 kg.

Het gemiddeld prijsverschil van de hoogste tot de laagste categorie, bedraagt ongeveer 8 F op voet.

Het is duidelijk dat deze nieuwe koöperatieve verkoopmethode ten volle de belangen van producenten en kopers behartigt. Zij zal ongetwijfeld een gevoelige weerslag hebben op de algemene kwaliteitsverbetering van de varkensstapel. Deze nieuwe verkoopmethode van slachtvarkens heeft momenteel reeds navolging gevonden op verscheidene andere plaatsen van het land.

De varkensveredeling in West-Vlaanderen

In West-Vlaanderen worden drie varkensrassen veredeld : het Belgisch Landras (B.L.), het Piétrainras (P), het Large White (L.W.). De organisatie hiervan berust bij het Provinciaal Verbond der Varkensfokkers, met zetel te Roeselare. De verbetering van de economische eigenschappen van deze drie rassen gebeurt door exterieurbeoordeling tijdens keuringen en prijskampen en door het afstammelingenonderzoek in de Selektiemesterij te Roeselare. Het nagestreefde doel : het fokken van een gespierd vleesvarken met bijzonder goede vleeshoedanigheden, zeer weinig spek, vruchtbaar, weerstandbiedend, laag voederverbruik en vlugge groeijsnelheid.

1. De berenkeuring

In het voorjaar worden de officiële, openbare berenkeuringen ingericht, op 20 verschillende bijeenkomsten, verspreid over de provincie. Tijdens deze keuringen worden de voorgestelde dieren, die minstens zes maand oud zijn, al of niet goedgekeurd voor de openbare dekdienst, naargelang de exterieurkwaliteit. Terzelfdertijd heeft een prijskamp plaats, waar bij premiën worden toegekend aan de beste dieren. In tabel 3 krijgt men een overzicht van het aantal goedgekeurde en geprimeerde beren tijdens de drie laatste jaren :

3. Uitslag der berenkeuringen tijdens de jaren 1963-64-65

Jaar		B.L.	Piétrain	Large White	Totaal
1963	aanvaard	643	69	3	715
	geprimeerd	388	61	3	452
1964	aanvaard	669	87	3	759
	geprimeerd	387	69	3	459
1965	aanvaard	628	54	12	694
	geprimeerd	369	49	10	428

Aangezien deze openbare berenkeuringen in het voorjaar plaats hebben, kunnen er in de loop van het jaar nog talrijke beren goedgekeurd worden die in het voorjaar te jong waren. Dit gebeurt op de bijgevoegde berenkeuringen. Tabel 4 geeft het totaal aantal beren aan, welke voor de openbare dekdienst werden goedgekeurd tijdens de laatste drie jaren.

4. Totaal aantal goedgekeurde beren.

Jaar	B.L.	Piétrain	Large White	Totaal
1963	1.069	111	6	1.186
1964	1.240	113	8	1.361
1965	1.105	83	19	1.207

De tabellen 3 en 4 wijzen op een lichte daling van het bereffectief. De oorzaak hiervan ligt in de algemene evolutie van de varkenshouderij : grotere bedrijven met een groter aantal zeugen per bedrijf, die meer en meer zelf een beer houden voor het eigen bedrijf, en deze niet aanbieden op de openbare berenkeuring. De beren die op deze keuringen komen, zijn inderdaad hoofdzakelijk eigendom van beroepsberenhouders ofwel van stamboekfokkers. Teneinde de fokkers, die zelf een beer aanschaffen voor het eigen bedrijf, aan te moedigen een goede beer te kopen, welke afstamt van gekende en geteste origine, worden aankooppremiën toegekend door het Provinciaal Verbond voor Varkensfokkers, met de steun van het Provinciaal Bestuur van West-Vlaanderen.

Deze premiën bedragen :

- 700 F voor een beer in klasse I
- 400 F voor een beer in klasse I—
- 200 F voor een beer in klasse II—

2. De geboortekontrolé

Een stijging wordt vastgesteld in het aantal aangegeven worpen en het aantal gecontroleerde en gemerkte biggen, en dit bij de drie erkende rassen

5. De geboortecentrale

	1964				1965			
	B.L.	Piétrain	L.W.	Totaal	B.L.	Piétrain	L.W.	Totaal
Aantal aangegeven worpen :	3.140	264	42	3.446	3.167	267	63	3.497
Totaal aantal geboren biggen :	33.172	2.613	459	36.244	33.239	2.710	668	36.617
Aantal geboren biggen per worp :	10,56	9,89	10,93	10,51	10,49	10,15	10,60	10,47
Aantal biggen levend geboren :	30.793	2.427	459	33.699	30.774	2.534	659	33.967
Aantal levend geboren biggen per worp :	9,80	9,19	10,93	9,77	9,71	9,49	10,46	9,71
Totaal aantal gespeende biggen :	27.425	2.181	430	30.036	27.489	2.178	579	30.246
Aantal gespeende biggen per worp :	8,73	8,26	10,23	8,71	8,68	8,16	9,19	8,65
Totaal aantal gemerkte biggen :	24.967	1.758	430	27.155	25.550	1.759	577	27.886
Gemiddeld aantal gemerkte biggen per worp :	7,95	6,65	10,23	7,88	8,06	6,58	9,15	7,97

(tabel 5). De vruchtbaarheidsresultaten en de vitaliteit blijken uit het gemiddeld aantal geboren en gespeende biggen per worp. Deze uitslagen vertonen praktisch geen verschil met deze van het voorgaande jaar. Voor de drie rassen zijn deze eigenschappen zeer bevredigend, en bovendien zijn de onderlinge verschillen zeer gering. Het gemiddeld aantal geboren biggen (dode biggen inbegrepen) per worp bedraagt voor de drie rassen samen 10,47; het aantal gespeende biggen belooft 8,65 per worp. Deze eigenschappen blijken tamelijk gefixeerd bij de drie rassen.

3. De stamboekkeuringen

De stamboekkeuring is de inschrijving in het Pig-Book van de ongeveer zes maand oude beren en zeugen, bestemd voor de stamboekfokkerij. Zulke dieren moeten altijd bij de geboorte getatoueerd geweest zijn, zodat de origine er van gekend is. Wilde dieren (zonder gekende origine) worden sedert lang niet meer ingeschreven.

Tijdens het jaar 1965 liep het aantal van deze inschrijvingen lichtjes achteruit, doch bleef boven het peil van 1963 (tabel 6). Voor het ras Large White

6. Aantal beren en zeugen ingeschreven in het Pig-Book tijdens de drie laatste jaren.

Ras		1963	1964	1965
B.L.	beren	558	725	623
	zeugen	2.160	2.454	2.304
Piétrain	beren	48	50	40
	zeugen	158	235	147
L.W.	beren	4	6	13
	zeugen	17	24	44

dat op een zeer laag peil stond, blijkt er momenteel wat meer belangstelling te bestaan.

De dieren worden in verschillende categorieën gerangschikt naargelang hun uiterlijke waarde. Het waardecijfer I wordt toegekend aan de beste dieren. Daarna volgen de categorieën I—, II+, II, II— en III. Indien een varkenskweker aan deze selectie wil medewerken, dan moet hij beginnen met de aankoop van ingeschreven fokmateriaal. Om dit aan te moedigen wordt, wederom met de steun van het Provinciaal Bestuur van West-Vlaanderen, een toelage verleend van 150 F bij de aankoop van een ingeschreven zeugje.

De Westvlaamse veiling voor fokvarkens

Niet alle varkenskwekers kennen de weg naar de fokkerij van het veredelde vleesvarken. Zelfs ingewijden in het vak hebben het niet altijd gemakkelijk om een gepaste fokbeer aan te kopen met de gewenste hoedanigheden en origine. Om hieraan te verhelpen en aldus in hoge mate bij te dragen tot de verspreiding van de veredelde fokdieren en tot de massale verbetering van de varkensstapel, werd het initiatief genomen een veiling op te richten voor fokvarkens. Deze veiling werd opgericht als V.Z.W. onder de benaming 'Westvlaamse Vee-Veiling' (W.V.V.) omdat het in de bedoeling ligt niet alleen varkens, maar ook andere diersoorten als rundvee en schapen te veilen. Zij wordt beheerd door vertegenwoordigers uit de verschillende sectoren van de veekweek. De eerste fokvarkensveiling werd gehouden op 5 mei 1966, in de nieuwe veemarkt te Brugge (St.-Pieter). Er waren 113 dieren aanwezig waarvan de kwaliteit zeer goed was. De dieren werden vooraf in de verschillende categorieën gerangschikt volgens hun hoedanigheid. De toeloop van

7. Gemiddelde uitslagen in de Selektiemesterij tijdens de drie laatste jaren.

	Belgisch Landvarken			Piétrain			Large White		
	1963	1964	1965	1963	1964	1965	1963	1964	1965
Aantal onderzochte loten	49	71	57	6	5	6	4	3	5
Duur van de proef in dagen	100.93	101.80	102.35	110.70	98.15	123.73	95.80	96.50	89.03
Gewicht bij begin proef	25.816	26.657	26.136	27.291	25.550	24.847	25.875	25.083	29.417
Gewicht bij einde proef	95.953	98.741	99.232	87.291	84.200	88.027	99.125	99.833	100.117
Gewichtsvermeerdering	70.137	72.084	73.096	60.000	58.650	63.180	75.250	74.750	70.700
Groei per dag in Kg.	0.694	0.708	0.714	0.544	0.597	0.510	0.765	0.773	0.794
Voederverbruik in Kg.	3.406	3.122	3.024	3.856	3.263	3.274	3.164	2.982	2.945
Carré %	22.53	22.88	22.05	22.83	23.58	23.67	22.34	21.87	20.86
Ham %	21.13	21.59	22.33	21.63	21.98	24.01	20.13	19.68	20.23
Totaal Vlees %	60.61	61.36	61.05	62.96	63.78	65.87	59.68	58.88	57.81
Totaal Vet %	32.70	32.12	32.64	30.27	29.51	27.36	33.82	34.59	35.84
Vet-vleesverhouding	1/5.17	1/5.39	1/5.30	1/7.06	1/6.75	1/8.76	1/4.81	1/4.43	1/4.16
Aantal Sterzeugen	34	66	56	2	5	3	3	1	0
Aantal Eliteberen	4	18	10	0	1	1	1	0	0

kooplustigen en belangstellenden werd een groot succes. De verkoop der dieren gebeurde bij opbod. In totaal werden 68 dieren verkocht op de 113. Het waren vooral de dieren uit de beste categorieën die vlot verkocht werden, terwijl de belangstelling veel minder was voor de lagere categorieën. Deze nieuwe vorm van afzet voor geselecteerde fokdieren zal ongetwijfeld de algemene verbetering van de varkenshouderij ten goede komen.

De selektiemesterij te Roeselare

De varkensselektiemesterij te Roeselare heeft een capaciteit van 24 loten; elk lot bestaat uit 2 mannelijke en 2 vrouwelijke biggen. In totaal kan dit varkenshok dus 96 dieren bevatten. Alle onderzochte varkens zijn vanaf de geboorte getatoueerd en stammen af van gekende ouderdieren. Aldus is het mogelijk de overerving van de vetmestings- en slachtkwaliteiten van deze ouderdieren te onderzoeken langs hun afstammelingen.

De stal is centraal verwarmd zodat steeds een temperatuur van 16-17° C behouden blijft. De luchtverversing wordt verzekerd door drie ventilatoren. De voedermethode gebeurt volledig volgens de richtlijnen van het Ministerie van Landbouw en van de Nationale Commissie voor Uniformisatie, welke afhangt van de Landsbond der Varkensfokkers. Tijdens de proef worden de dieren om de 14 dagen gewogen, terwijl het voederverbruik dagelijks wordt gecontroleerd. Op het einde van de vetmesting is het dus

mogelijk voor elk lot het juiste voederverbruik en de gewichtsaanwinst te kennen. De dieren worden afgeslacht op het eindgewicht van ongeveer 100 kg voor B.L. en L.W. en op ongeveer 90 kg voor het ras Piétrain. De dieren, afgeslacht in hetzelfde slachthuis als deze van de andere selektiemesterijen van België, worden alle versneden teneinde de werkelijke vleeskwiteiten van elk dier te kennen.

Wanneer een lot aan de vastgestelde normen voor groeisnelheid, voederverbruik en vleeskwiteiten voldoet, dan wordt aan de moederzeug van dit lot de titel 'Sterzeug' toegekend. Aan een geteste beer wordt de titel 'Elite' toegekend, wanneer tenminste drie loten afstammelingen van deze beer in de selektiemesterij onderzocht werden en aan de normen voldaan hebben (dus toekenning van drie 'Sterzeugtitels' aan deze drie moederzeugen).

De uitslagen welke gedurende de drie laatste jaren bekomen werden voor de drie verschillende rassen, worden in tabel 7 weergegeven. Hieruit blijkt dat de groeisnelheid toeneemt voor de rassen B.L. en L.W., doch iets lager ligt voor het ras Piétrain. Het voederverbruik wordt uitgedrukt door de hoeveelheid voeder, nodig om 1 kg. gewichtsaanwinst te bekomen. Deze uitslagen zijn momenteel zeer gunstig voor de drie rassen. De vet-vleesverhouding wordt bekomen door de volgende formule:

$$\frac{\text{rugspek} + \text{reuzel}}{\text{carré} + \text{ham} + \text{schouder}}$$

De eerste veiling voor fokvarkens op 5 mei 1966 te Brugge.

8. Huidige geldende normen.

	B.L.	Piétrain	L.W.
Groei per dag en per dier :	0,650	0,500	0,650
Voederverbruik per kg. groei :	3,400	3,700	3,400
Carré (rugstuk) % :	21,00	22,00	20,00
Ham % :	21,00	22,00	20,00
Vet-vleesverhouding :	1/4,5	1/5,5	1/4,25

Bekomen resultaten op bijzondere prijskampen

In het voorjaar van 1966 heeft West-Vlaanderen deelgenomen aan de Nationale Slachtprijskamp voor fokvarkens te Anderlecht, ter gelegenheid van de feestelijkheden van de zogenaamde 'Vetten Os'. De aldaar bekomen resultaten zijn een sprekend bewijs van de hoge kwaliteit van onze varkensstapel :

I. Afdeling der dieren uit de Selektiemesterijen : ras B.L.

1e, 2e en 3e prijs der mannelijke dieren ;

1e, 2e, 3e en 4e prijs der vrouwelijke dieren.

II. Afdeling der fokdieren, uitgekozen bij de fokkers, voor de drie rassen.

4 eerste prijzen ; 6 tweede prijzen ; 4 derde prijzen.

Op het Internationaal Landbouwsalon in Maart 1965 te Parijs, werd een Europese Confrontatie ingericht voor fok- en slachtvarkens. West-Vlaanderen heeft hieraan deelgenomen met dieren van het ras B.L. en buitengewoon gunstige resultaten bereikt, die de be-

wondering van alle techniekers en bezoekers hebben genoten. Bij de geslachte varkens, door de Franse deskundigen zelf versneden, bekwamen wij de eerste plaats met het hoogste procent vlees : 59,6 % carré + ham, en het laagste procent vet : 12,66 % rug-spek + niervet.

In oktober van het jaar 1963 heeft West-Vlaanderen deelgenomen met dieren uit het ras B.L. aan de Euro-markt-Tentoonstelling voor levende en geslachte varkens te Reggio-Emilia in Italië. Daar eveneens was het succes van onze dieren dusdanig, dat alle buitenlandse experten ten zeerste verwonderd waren over het bestaan van zulke kwaliteiten, en dat zelfs geen vergelijking mogelijk was met de door andere landen tentoongestelde varkens uit hetzelfde ras. Op de slachtdemonstratie aldaar, bekwamen wij de volgende gemiddelde resultaten : carré : 26,90 % ; ham : 26,97 % ; vet-vleesverhouding : 1/8,94.

De grootste helft van deze varkens, namelijk 53,87 %, bestond dus uit carré + ham tezamen.

De Westvlaamse varkensselectie heeft een doelbewuste richting gekozen in de veredeling van het gespierde vleesvarken met voordelige economische hoedanigheden. De bereikte resultaten alsook de belangstelling die er momenteel bestaat voor onze veredelde fokdieren vanwege de kwekers uit alle hoeken van België en ook van uit het buitenland, zijn het bewijs dat deze richting de goede is. De Westvlaamse landbouwer heeft er alle belang bij hieraan mede te werken.